

Unitárius Közlöny

Kolozsvár, 1888-1948/1990. 6. (66.) évf.

3-4. szám, 1995. március-április Ára 200 lej.

Az ez irányú gondolat és igény nem új, már korábban megfogalmazódott, amikor különböző nemzetközi összejöveteleken unitárius testvéreinkkel találkoztunk és kifejeztük a szorosabb együttműködés szükségességét. E kérdés háttérében az a felismerés állt, hogy az IARF az utóbbi két évtizedben egyre inkább vallások közti szervezetté alakult át, amikor a vallásszabadság gondolatát nemcsak az unitárius és szabadelvű keresztény hit- és életfelfogásban, hanem valamennyi világvallás nyitottabb irányzatában megismerte és érvényesítésén keresztül a vallások közti megbékélést és szorosabb együttműködést kívánta munkálni.

Az igényt hivatalosan 1986-ben egy angol unitárius lelkész, David Usher fogalmazta meg, aki az Angliai Unitárius Egyház Közgyűlése elé terjesztett beadványában javasolta egy ilyen szervezet létrehozását. A Közgyűlés elfogadta és határozattá emelte a javaslatot és megküldte azt a többi unitárius egyháznak is. (Mi akkor, nem tudni hogyan, kimaradtunk a tájékoztatásból.) Csak öt évvel később, 1991-ben került ismét felszínre a gondolat, de most már az Amerikai Unitárius Egyház szervezésében. 1992 márciusában Budapestre összehívtak egy találkozót, amelyen azonban nem mindenik tagcsoporthoz képviseltette magát, mert időközben nézeteltérések merültek fel a szervezet jellegét és célját illetően. Az akkori találkozó újból kifejezte az igényt a szorosabb unitárius együttműködésre, annak kihangsúlyozásával, hogy a létrehozandó szervezet nem szándékszik az IARF-et gyengíteni, sőt az unitárius egyházak annak aktív tényezői kívánnak maradni a jövőben is.

Ez évben újból jelentkezett a szervezet létrehozásának igénye, de most már konkrét lépések történtek a gondolat kivitelezésére. Az Amerikai Unitárius-Univerzalista Egyház anyagi támogatásával beindult a szervezés. Létrehoztak egy tervezési bizottságot Ken MacLean, Polly Guild, David Usher (Egyesült Államok), Jeff Teagle (Anglia), Herman Boerma (Kanada) és Rebbecca Sienes (Fülöpszigetek) részvételével. A Bizottság meghívta valamennyi unitárius egyház képviselőjét, hogy vegyen részt a Boston melletti Essex-ben levő konferenciaközpontban, március 23-26. között tartandó alakuló összejövetelre.

A fenti időpontban John Buehrens, az Amerikai Unitárius-Univerzalista Egyház elnöke nyitotta meg a gyűlést, hangsúlyozva az unitárius együttműködés fontosságát az ezredfordulón, mivel csak együtt válaszolhatunk hatékonyan a jelen kihívásaira és a jövő kívánalmaira. A következő országok unitárius egyházai, ill. közösségei képviseltették magukat: Anglia, Ausztrália, Cseh Köztársaság, Dél-Afrika, Dánia, Egyesült Államok, Európai Unitárius-Univerzalista Közösség, Fülöpszige-

tek, Kanada, Németország, Oroszország, Románia, Sri Lanka, Új Zéland. Különböző okok miatt nem vettek részt Magyarországon, India, Nigéria és Pakisztán egyházainak a képviselői.

Az első nap valamennyi résztvevő részletesen ismertette az általa képviselt egyház múltját és jelenét, valamint a jövőt illető terveit és elvárásait. A következő két nap a szervezet alaptörvényének megalkotásával telt el. Az Alapszabályhoz kapcsolódó Bevezetésben (Preambulum) fogalmaztuk meg a szervezet jellegét

meghatározó hitelvetek és célokat. Ezek a következők:

- *lelkiismereti szabadság és egyéni gondolkodás a hit kérdéseiben,*

- *minden ember veleszületett értéke és méltósága,*
 - *igazság és részvétel az emberi kapcsolatokban,*
 - *felelős gondoskodás földünk élő rendszeréről,*
 - *elkötelezés a demokratikus alapelvek iránt.*
- Mindezek tudatában a szervezet célját így fogalmaztuk meg:
- *szolgálni Istent, az élet végtelen szellemét és az emberi közösséget unitárius hitünk megerősítésén keresztül,*
 - *kinyilvánítani a mi élő hagyományunk sokszínűségét, gazdagságát,*
 - *elősegíteni és munkálni a tagcsoportok kölcsönös támogatását,*
 - *terjeszteni hitelveinket és eszményeinket szélesebb körben a világon,*
 - *gondoskodni olyan modellekről, amelyek a mi szabadelvű vallásos válaszukat képviselik a közös értékeket felmutató emberi élethelyzetekben.*

Az új szervezet nevéként Az Unitáriusok és Univerzalista Nemzetközi Tanácsa elnevezést fogadtuk el. Az Alapszabály kimondja, hogy mindenik tagszervezetnek a maga törvényes testületében jóvá kell hagynia ez év december 31-ig a Tanács megalakulását és Alapszabályát. Csak ettől az időponttól lép hatályba és tekinthető az illető egyház a Tanács tagszervezetének.

A megalakult szervezet egyben megválasztotta első Végrehajtó Bizottságát a következő összetételben:

Elnök: David Usher (Egyesült Államok), alelnök: dr. Szabó Árpád (Románia), titkár: Clifford Reed (Anglia), pénztáros: Jill McAllister (Egyesült Államok), rendkívüli tag: Wolfgang Jantz (Németország).

Meggyőződésünk, hogy egy új, szorosabb és termékenyebb kapcsolat lehetősége tárul ki egyházaink számára az UUNT megalakulásával, természetesen csak akkor, ha komolyan vesszük azt, és tevékenyen bekapcsolódunk munkájába. Isten áldása kísérje útján új szervezetünket, hogy életképes felnőtté izmosodjék mindannyiunk hasznára és előmenetelére.

Dr.SZABÓ ÁRPÁD

JELENTÉS az 1994. november 15. és 1995. március 20. között elnököleg elintézett adminisztratív ügyekről

I. Előző ülés határozatainak végrehajtása

Az Énekvezérképesítő Bizottság vizsgajegyzőkönyve és a Képviselő Tanács jóváhagyó határozata alapján kiállítottuk és megküldtük az énekvezéri oklevelet Sánta József, Kelemen Csongor és Soós Éva új énekvezéreknél (847-1994 EKT).

Az Egyházi Képviselő Tanács vonatkozó számú határozata szerint a Szervezeti Szabályzat szövegének felülvizsgálására és szükség szerinti módosító javaslatra kijelölt bizottság tagjai rendszeresen kéthetenkénti beosztás szerint tartják kétnapos munkaüléseiket Kolozsváron. A Bizottság eddig 8 alkalommal ülésezett: 1994-ben: október 19-20, november 2-3, 16-17, 23-24, december 8-9, 1995-ben: február 16-17, március 1-2 és 16-17.

A Képviselő Tanács novemberi ülésén elhangzott jelentéseket és a további intézkedést igénylő határozatokat az Egyházi Főtanács elé terjesztettük és a Főtanács decemberi ülésének előkészítésével és megrendezésével járó feladatokat is elvégeztük.

Január 18-án megtartottuk esperes afiaival a szokásos év eleji munkaértekezletet, amelyen a következő tárgysorozati pontok szerepeltek:

- egyházunk anyagi és szellemi erőforrásainak, értékeinek és lehetőségeinek felmérésére teendő intézkedések;
- az esperesi vizsgáloszféki kiszállásokkal kapcsolatos teendők, a gondnok-prezbiteri konferenciák előkészítése;
- az 1995 évi lelkesítő értekezletek;
- az 1995 évi lelkesítő továbbképző tanfolyam;
- az unitárius gimnáziumok működése;
- az észak-amerikai unitárius testvéregyházközösségekkel való kapcsolatok és segélyek;
- az egyházi és egyházközi adminisztrációban tapasztalható hiányosságok felszámolásának lehetősége;
- és végül az 1995 évi ülésezési terv.

Január 9-én a teológiai tanárokkal tartott megbeszélésen megtárgyalásra kerültek:

- a gyakorló segédlelkészekkel tartandó évnegyedi konzultációk;
- a javító szakvizsa időpontjának kijelölése;
- javaslat a hitelesítő-heti istentiszteletek témájának megtartásának időpontjára, amelyre nézve körlevél kiküldésére került sor valamennyi egyházközösségünkbe. (Főtéma: az egyetemes imahét javaslata alapján: Közösségünk Istennel és emberrel.);
- és javaslat a negyedévi lelkesítő értekezletek teológiai előadásai tematikájára. (I. évnegyed: A reménység teológiája, az IARF kolozsvári teológiai konferenciája. II. évnegyed: A keresztesítés problémája - két előadás. III. évnegyed: Zsidó-keresztény párbeszéd Jézus személyéről, valamint A homoszexualitás problémája. IV. évnegyed: A családtervezés és népesedés problémája.)

November 23-án, a kolozsvári Szent Mihály templomban ünnepélyes gyászistentisztelet volt, az elmúlt 75 év tömegyil-

kosságaiban és elhurcolásaiban áldozatul esett erdélyi magyarok emlékére. Az ökumenikus istentiszteleten a magyar egyházfők végeztek szolgálatot, majd felolvasásra került az áldozatok névsora. Egyházunk nevében dr. Erdő János püspökhelyettes mondott beszédet.

Február 4-én volt Székelyudvarhely főterén Orbán Balázs szobrának felavatása. Az ünnepélyen, melyen a romániai és határon túli magyarság nagy számban képviseltette magát, egyházunk népes csoportját dr. Erdő János püspök úr vezette, aki a magyar történelmi egyházak püspökeivel felavató beszédet mondott.

A Dávid Ferenc Egylet havonta tartotta felolvasó üléseit Kolozsváron. Január 28-án Zsakó Erzsébet előadása hangzott el: "Mária vagy Márta? A nő szerepe az egyház és nemzeti életében" címen.

Február 19-én dr. Rezi Elek előadása: "Rettegés vagy bizonytalanság? Az erószak kihívásaival kapcsolatos társadalmi és vallás erkölcsi felelősség".

Március 15-én, Kolozsváron, az RMDSZ szervezésében ünnepélyes rendezvények keretében emlékeztek az 1848-as szabadságharc évfordulójáról. Este 6 órakor a Farkas utcai református templomban ökumenikus istentiszteletet tartottak, ahol egyházunk részéről dr. Erdő János püspök végzett szolgálatot.

Március 19-én, Bölöni Farkas Sándor születésének 200. évfordulójára emlékezve, dr. Benkő Samu akadémikus "Bölöni Farkas Sándor céljai és tettei", valamint dr. Imreh István "Bölöni Farkas Sándor mindennapjai a költségnaplója tükrében" címen tartott felolvasást. Az előadásokat gazdag és színvonalas műsor követte.

II. Személyzeti ügyek

Énekvezéri alkalmazást és állami fizetést kaptak oklevéllel rendelkező énekvezéreink a következők szerint:

- Kisgyörgy Mihály az árkosi egyházközösségbe december 1-től;
- Kibédi Ibolya a gagyi egyházközösségbe december 1-től;
- id. Pálfi Dénes a várfalvi egyházközösségbe január 1-től;
- Sánta József a szentgericei egyházközösségbe január 1-től;
- Kelemen Csongor a csíkszeredai egyházközösségbe január 1-től;
- Kiss Rozália tiszteletesasszony a székelyudvarhelyi egyházkör esperesi hivatalába könyvelői állást tölt be február 1-től;
- Kiss Gyöngyit a lókodi egyházközösségbe harangozóí illetve az öregek otthona gondozói állásába kapott kinevezést január 1-től;

A kolozsvári Belvárosi Egyházközösség pénztárosi állásból nyugalomba vonult Kovács Margit helyébe Bálint Benczédi Ferencné tiszteletesasszony került.

Az I. negyedévi lelkesítő értekezletek megtartására március 7-11. között került sor az egyházkörök szerint. Két előterjesztő szerepelt az értekezletek tárgysorozatán: Szász Ferenc brassói lelkesítő készítette az elsőt "A reménység teológiája" címen. A másik dr. Erdő János püspök úr jelentése volt az Unitárius Világszövetség 1994-ben Kolozsváron tartott teológiai konferenciájáról. A lelkesítő értekezleteken az egyházi központot a Püspök Úr és alulírott képviselte.

A Teológiai Intézetben február 6-án és 7-én a félévi vizsgákat követően került sor a csendes napok megtartására. Az unitárius hallgatóknak Bíró József kadácsi, Pálfi Dénes símfalvi és Fekete Levente sepsikőröspataki lelkész tartott bibliamagyarázatot és a gyakorlati lelkészi szolgálattal kapcsolatos előadást. A közös záró áhítaton dr. Erdő János püspök végzett szószéki szolgálatot.

Gyakorló segédlelkészeinkkel a szokásos konzultációkat február 3-án tartottuk.

Kiadványaink közül az 1995. évi falinaptárt juttattuk el megrendelőinkhez és természetesen a Keresztény Magvető és az Unitárius Közlöny megjelent számait.

Az Unitárius Énekeskönyv újranomtatását a Glória Nyomdában rendeltük meg. E hónap végére ígérték az átadásukat.

Jelentésünk elfogadását remélve maradunk atyafiságos üdvözléssel:

Dr. ERDŐ JÁNOS püspök
ANDRÁSI GYÖRGY előadótanácsos

BESZÁMOLÓ az 1994. november 17. és 1995. március 22. között elnökiileg elintézt gazdasági ügyekről és az 1995. március 23.-án tartott E. K. Tanács ülésének gazdasági határozatairól

I. Előző ülés határozatainak végrehajtása

Az elmúlt év novemberi gyűlésén hozott határozatokkal kapcsolatban a következők szerint jártunk el: tudomásul szolgált a Számvevőség jelentése, gyakorlatba ültettük az 1994. évi költségvetést módosító, az egyetemes egyházfenntartást és a központi juttatásokat, a gimnáziumok költségvetését, kiközöltük az alsóboldogfalvi földeladási engedélyt, előterjesztettük a Főtanácsban a központ 1995. évi költségvetését és a Nyugdíj- és Segélypénztár 1995. évi költségvetését és előkészítettük a püspöki ház javítását.

II. Központi ügyvezetés - egyházközségi ügyek

A Vallásügyi Államtitkárság irányában hiánytalanul elszámoltuk az elmúlt évben kapott templomépítési támogatásokat: Sepsiszentgyörgy 4 000 000 lej, Székelyudvarhely 1 500 000 lej és Barót 1 500 000 lej.

Ebben az évben a Vallásügyi Államtitkárságtól sokkal korábban kaptuk meg a templomépítési segélyeket 16 millió lej értékben, melyeket a következőkben utaltunk ki: Sepsiszentgyörgy 4 000 000 lej; Barót 4 000 000 lej; Székelyudvarhely 4 000 000 lej; Marosszentgyörgy 2 000 000 lej, Fehéregyháza 2 000 000-lej.

Az elmúlt évre a HEKS-től kapott 10 000 SFR összeget szintén elszámoltuk: 5 000 Sepsiszentgyörgynek és 5 000 Székelyudvarhelynek.

Az Illyés Alapítványhoz benyújtandó pályázatok összcélításánál segítséget nyújtottunk az illetékes egyházközségeknek. A pályázati kérések sikerrel jártak a következők szerint: Sepsiszentgyörgy 9 000 000 lej, Székelyudvarhely 5 000 000 lej, Kolozsvár-Belváros 22 000 000 lej, Marosszentgyörgy 5 000 000 lej és Fehéregyháza 5 000 000 lej.

Ezen összegeket az egyházközségek 12 896 USD és 15 947 DEM beváltásával kapták meg. Az egyházi központnál a központi fűtésre megítélt 8 000 000 lejes összeg még nem érkezett meg.

Az 1994-es év végén, az utolsó tanácsülés és év vége között, határozatok szerint még kiutaltunk 10-10 millió lejt templomépítésre Sepsiszentgyörgynek és Székelyudvarhelynek. Így ezek az egyházközségek 1994-ben 20-20 millió lejt kaptak központi alapból, Barót pedig 15 millió lejt. A többi segélyről az előző ülésen beszámoltunk.

Az 1995-ös évben az E. K. Tanács utólagos jóváhagyására számítva előlegként Székelyudvarhelynek 5 és 9 milliót küldtünk. Tarcsafalvának 2 milliót lelkészi lakás építésére és Alsójára valamint Marosszentgyörgy részére a tavaly felvett kölcsönök fedezésére kifizettünk 630 000 illetve 1 530 540 lejt.

A Maros megyei Tanács kezdeményezése alapján még az elmúlt évben az E. K. Tanács hozzájárult ahhoz, hogy a Bözödújfaluban gátépítés miatt vízbe került templom kártérítését pénzben fizessék ki Erdőszentgyörgyön építendő templomunkra.

A Megyei Tanács alelnöke, Virág György és kísérelője az elnökségnek bemutatta a kormányhatározat-javaslatot és a kártérítési számításokat. Az összeg 70 millió lej, és a javaslat szerint ezt a kormány rendelkezésére álló költségvetési tartalékból fizetnék ki. Egyházunk részéről a megelőző tárgyalások és az E. K. Tanács jóváhagyása nyomán a püspök úr aláírta a megállapodást. Várjuk a kormányhatározat meghozatalát.

A püspöki házzal kapcsolatban megemlítjük, hogy 1995. február 13-án dr. Kővács Lajos utódaitól a leltárt hiánytalanul átvettük.

Az egyházi épületek biztosításával kapcsolatban az elnökség tanulmányozza a valós érték szerinti tényleges biztosítás és az egyházközségek lehetőségei egyeztetését, a látszatmegoldások elkerülését.

A Missziói Bizottság javaslata alapján a költségvetésben rendelkezésre álló alapból az E. K. Tanács a következő építés-javítási segélyeket utalja ki év végéig:

1. Sepsiszentgyörgy - templomépítés - 15 000 000 lej
2. Székelyudvarhely - templomépítés - 15 000 000 lej
3. Barót - templomépítés - 5 000 000 lej
4. Marosszentgyörgy - templomépítés - 2 500 000 lej
5. Fehéregyháza - templomépítés - 1 000 000 lej
6. Medgyes - toronyépítés - 3 000 000 lej
7. Magyarszentbenedek - templomjavítás - 3 000 000 lej
8. Énlaka - templomjavítás - 3 000 000 lej
9. Homoródalmás - templomjavítás - 1 000 000 lej
10. Homoródkarácsonyfalva - templomjavítás 1 000 000 lej
11. Kolozsvár-Belváros - templomjavítás - 5 000 000 lej
12. Városfalva - templomjavítás - 1 000 000 lej
13. Homoródszentpál - templomjavítás - 1 000 000 lej
14. Gagy-Kismedesér - templomjavítás - 1 000 000 lej
15. Kissolymos-Nagysolymos - templomjavítás - 1 000 000 lej
16. Szőkefalva - templomjavítás - 1 500 000 lej
17. Bágyon - templomjavítás - 3 000 000 lej
18. Firtosmartonos - templomjavítás - 1 500 000 lej
19. Bodok - templomjavítás - 500 000 lej

20. Alsójára - templomjavítás - 630 000 lej
 21. Tarcsafalva - lelkeszi lakás építés - 2 000 000 lej
 22. Sepsiszentkirály - lelkeszi lakás építés - 1 000 000 lej
 23. Bethlenszentmiklós - fürdőszoba szerelés - 1 000 000 lej
 24. Komjátság - gázbevezetés - 500 000 lej
 25. Lupény - lelkeszi lakás javítás - 500 000 lej
 26. Alsóboldogfalva - gázbevezetés - 500 000 lej

Összesen: 71 130 000 lej

A különbözet 75 millió lejig az E. K. Tanács határozata szerint tartalékot képez.

Az E. K. Tanács nem tudta támogatni a meghatározott keretből a következő egyházközségek kérését: Kóhalom, Csíkszereda, Szentegyháza, Árkos-Tusnád, Sínfalva, Tor-

datúr, Fiafalva, Homoródszentmárton, Lókod. Ezen egyházközségek kérését 1996-ra újra fogjuk tárgyalni.

Az E. K. Tanács a kolozsvári házak magánlakóinak bérét több mint tizenötszörösére emelte, az egyházi alkalmazottaknak, valamint egyházi nyugdíjasoknak ebből 30% engedményt ad. A püspöki ház egyik üzlethelyiségének részleges bérbeadási ígérletét az E. K. Tanács visszavonta, hogy az egész területet nyomdatelepítésre lehessen használni. Az elnökség meghatalmazást kapott arra, hogy az adott lehetőségek mellett további 45 millió lejt használjon fel nyomdagépek beszerzésére a költségvetési bevételekből, és a püspöki ház részleges, belső javítási munkálatait végezze el 30 millió lej kereten belül.

MIKÓ LŐRINC gazdasági tanácsos

**Unitárius Egyház Képviselő Tanácsa
 Költségvetés-tervezet
 az 1995. évre**

BEVÉTELEK		KIADÁSOK	
1. Egyenleg 1994-ről	1 900 000	1. Állmi fizetés	115 000 000
2. Állami fizetés	115 000 000	2. Állami szubvenció építkezésre	16 000 000
3. Állami szubvenció építkezésre	16 000 000	3. Teológiai szubvenció	15 000 000
4. Kiadványok	15 000 000	4. Teológiai ösztöndíj	3 000 000
5. Lakbérek	230 000 000	5. Kolozsvári, székykeresztúri iskolák költségei	12 000 000
6. Egyetemes Egyházfenntartás	10 000 000	6. Központi juttatás	14 000 000
7. Más bevételek	3 000 000	7. Nyomdaköltség	20 000 000
8. Illyés Alapítványtól	38 000 000	8. Személyi illetmény	22 000 000
Összesen:	428 900 000	9. Társadalombiztosítás	6 600 000
		10. Fűtés, világítás, víz	8 000 000
		11. Adók	6 000 000
		12. Posta, iroda, más	6 000 000
		13. Kiszállítás	2 000 000
		14. Gépkocsik	5 000 000
		15. Segélyek	1 000 000
		16. Protokoll	2 000 000
		17. Építkezési segély	75 000 000
		18. Épületjavítás	94 000 000
		19. IARF tagsági díj	500 000
		20. Ifjúsági tábor, ifjúsági konferencia	1 500 000
		21. Egyházon kívüli támogatás	1 000 000
		22. Tartalék	3 300 000
		Összesen:	428 900 000

SZABÓ ANIKÓ főszámvevő

Emlékezzünk

azokra, akik "előttünk jártak"

Gál Kelemen

1869-1945

Első éves teológusként, amikor kezembe vettem és elolvastam Gál Kelemennek "Az unitárius kollégium története" című terjedelmes (1158 oldal) kétkötetes munkáját, a pillanatnyi megdöbbenés után, az akkor számomra "ismeretlen" szerző iránt. Ez a tisztelet még jobban elmélyült bennem, amikor évek múltával doktori dolgozatom egyik alapvető forrásanyagaként tanulmányoztam unitárius egyházunk történetének háromnegyedszázadát kutató, bemutató, igazoló, pátoszteljes, de bírálattól sem mentes "Kilyéni Ferencz József unitárius püspök élete és kora" című munkáját. Mostmár nem "rácsodálkozó lelkesedéssel", hanem "kritikus szemmel" lapozgattam írásait. És Gál Kelemen - a számomra ismeretlen, de mégis ismerős szerző - "kiáltta" a próbát! Csak akkor lehet őt tetten érni forrásanyagainak, évszámainak, megállapításainak esetleges botlásain, amikor feltör belőle a határtalan szeretet, buzgalom és rajongás unitárius vallása és egyháza, valamint magyar népe iránt.

Valahogy egy kissé hasonló Jakab Elek történetírónkhoz. De csoda-e a hasonlóság, hiszen nemcsak hogy mindketten szentgericei származásúak, hanem még rokonok is voltak. Jakab Elek nagybátyja volt Gál Kelemennek. És Gál Kelemenben volt annyi tartás, hogy a közmegbecsülésnek örvendő történész-nagybátyjáról könyvet is írjon.

Ki volt Gál Kelemen, aki nagyon gazdag életművet hagyott maga után és akiről mégis csak az újságokban olvashatunk szűkszavúan (Pásztortűz), akinek megírták életrajzát, de az sohasem került nyomtatásra (Benczédi Pál: Gál Kelemen életrajza), de akire tisztelettel emlékezik Mikó Imre "A bércre esett fa" című regényében? Mikó Imre írta regénye utószavában: "Gál Kelemen is befoglaltam a regénybe. Ami Molnos Dávidban jó, az reá emlékeztet."

Szentgericén született 1869. december 27-én. Iskoláit a székelykeresztúri és a kolozsvári unitárius kollégiumban végezte. Ezután beiratkozott a kolozsvári egyetemre, ahol kiváló eredménnyel szerzi meg 1892-ben a német nyelvészeti és

filozófiai oklevelet. Tanulmányait továbbfolytatja és 1895-ben filozófiából doktorál.

Munkássága összefonódik a kolozsvári Unitárius Kollégium életével. Utolsó éves egyetemi hallgatóként már óraadó tanára (1891) a kollégiumnak, majd 1893-tól rendes tanára lesz. Hét év múlva a kollégium igazgatója, s ezt a tisztséget negyedszázadon keresztül töltötte be nagy ügyszeretettel. 1925-ben lemondott igazgatói tisztségéről. Mi készítette erre a lépésre? Egyháztörténészeink válaszolni fognak erre, de tény az, hogy az első világháborút követő "mély megrázkódtatás" még a legerősebbeket is próbára tette. Gál Kelemen "néma kitartásának" bizonyossága, hogy ezután a kollégium tanára maradt, 1931-ben történő nyugalomba vonulásáig.

Családi élete harmonikus és tartalmas volt. Felesége Fekete Ilona, Kuncz Aladár sógornője volt. Isten tíz gyermekkel áldotta meg házasságukat. Visszaemlékezésében így ír: "Egy hosszú életen át akár a kollégiumban voltam, akár otthon a családi körömben akartam "pihenni", mindig egy csomó gyermek és ifjú vett körül. Úgy megszoktam és megszerettem ezt a környezetet, hogy csendben már csak íróasztalomnál éreztem jól magamat."

Életművében ötvöződnek a pedagógus, a filozófus, a nyelvész, a történész, vallását és egyházát szerető ember jellemvonásai. Filozófiai gondolkodása a német idealista bölcseleten alapult, s talán a legjobban Kant filozófiájához vonzódott. Pedagógusként következetes, az erkölcsi és az iskolai szabályokhoz szigorúan igazodó nevelő volt. Ennek bizonyossága az a történet is, amelyet Mikó Imre jegyzett fel róla. Igazgatósága idején egy alkalommal Kelemen Lajos történész a történelem órán az osztály tanulóit városnézésre vitte. Gál Kelemen, amikor megtudta, számonkérte tőle, mert az előadások helye a tanterem: "Kollégám, miért tért el ettől" - tette fel a kérdést. "Mert nem tudtam Mátyás király szobrát bevinni a tanterembe" - válaszolta Kelemen Lajos. Nevelői eszményképe Brassai Samuel volt, akit személyesen ismert és akiről számos tanulmányt, de könyvet is írt. Pontosság és szigorúsága ellenére is szerette az ifjúság. Az unitárius felekezeti oktatás történetében elévülhetetlen érdemei vannak.

Egyházzolgálatát nemcsak azzal juttatta kifejezésre, hogy a kolozsvári Unitárius Kollégium tanára és igazgatója volt, hanem azáltal is, hogy 1910-től 1918-ig szerkesztője és tevékeny munkatársa volt a Keresztény Magvetőnek. Összesen mintegy 68 tanulmányt, elmélkedést, ismertetést, cikket stb. jelentetett meg folyóiratunk hasábjain. De ő szerkesztette a Magyar Kisebbség tanügyi rovatát is. Szaktekintély volt a nevelési kérdésekben.

Nyugalomba vonulása után (1931) is egy termékeny korszak következett. Ekkor írta három legjelentősebb és legterjedelmesebb munkáját: a bevezetőben már említett két munka mellett "Jakab Elek élet- és jellemrajza" című művét.

Azt hiszem nem túlzok, ha kijelentem: unitárius egyház- és iskolatörténetünk nyomkövetése Gál Kelemen munkái nélkül elképzelhetetlen.

Tatabányán halt meg 1945. február 10-én.

A szellemi és lelki örökség, amelyet ránhagyott, tisztelettel ébreszt iránta halála félszázados évfordulóján. Milyen jó lenne, ha valaki megírná életművét és az kiadásra is kerülne. Ez lenne az iránta érzett köszönetünknek és tiszteletünknek a legteljesebb kifejezése.

Dr. REZI ELEK

Ki a "nagyember"? (gyermekkori emlék)

A soronlevő püspöki vizitációval kapcsolatosan írásbeli meghívót kaptam Székely János kökösi lelkészafiától, hogy június 2-án, azaz szombaton keressem fel egykori gyülekezetemet s személyesen köszöntsem a Főtisztelendő Urat és magasrangú kíséretét.

Köszönöm a meghívást. Egészségi állapotom nem engedi meg, hogy személyesen ott legyek e bensőséges fogadtatáson, ezért csak írásban tudok eleget tenni a meghívásnak.

Az ilyen püspöki vizitációval kapcsolatosan gyermekkori emléket hordok magamban. Ezt akarom elmondani.

Tizenkét éves lehettem, amikor meghallottuk, hogy akkori püspökünk, dr. Boros György körúton van és útba ejti a híres bortermő községet, Küküllődombót is. Ahogy a hír végigszaladt a falun, az emberek csoportokba verődve tárgyalták a nagy eseményt. Nem emlékeztek arra, hogy valaha is püspök járt volna ebben a sáros községben. Mi, gyermekek tátott szájjal figyeltük az emberek viselkedését, s lehetetlenebbnél lehetetlenebb kérdésekkel zaklattuk jó szüleinket, mondják meg nekünk világosan, ki az a püspök, milyen ember lehet, ha az egész falu, a vidék, sőt maga a város is ilyen nagy készülődésben, várakozásban van. Ehhez hasonló eseményről a tiszteletes úr is beszélt egyszer vallásórán, amikor Jézus vonult be Jeruzsálembe, virágokat szórtak lábai elé, zöld gallyakat vagdaltak le, dobáltak az útra. Lámcsak, itt is hordják a szekerek a zöld ágakat az erdőből, hogy az állomástól a templomig, szinte két kilométer távolságban az utat feldíszítsék. De ebből még mi gyermekek nem tudtuk meg, milyen ember lehet a püspök. Végül is úgy gondoltam, megkérdezem nagyapámat, aki már a nyolcvanadik életévét is elhagyta. Egy ilyen öreg, bölcs, világiárt ember csak kell tudja azt, hogy ki a püspök és milyen ember?

Így kezdtem a beszélgetést:

- Nagyapó volt-e katona?
- Hogyne lettem volna, fiam, - válaszolta pipafüst mellett.
- Hát királyt látott-e?
- Azt is láttam, fiam, mikor kivittek Bécsbe katonáskodni. Hej, sokmindent megértem hosszú életemben.
- Hát püspököt látott-e?
- No, látod fiam, ezt az egyet nem láttam.
- Mégis, mit gondol, nagyapó, milyen ember a püspök?

Egy kicsit elgondolkozott, kivette a pipát a szájából, megsimogatta az arcomat és így felelt:

- Hát, fiam, az nagy ember lehet!

Ebbe belenyugodva pajtásaimnak tudomására hoztam, hogy az lesz a püspök, aki az érkező vendégek közül a legnagyobb.

Vártuk a vendégeket. Kigyúlt a sok nép a falu végére, ott volt a nagy gyermekserég, szaladgáltunk a tömegben, egyesek felmáztak a toronyba s onnan figyelték az érkezőket. A város felől érkezett a menet, nagy harangzúgás kíséretében, elől a lovas bandérium. Zsúfolásig megtelt a nagy templom, mi gyermekek, felszorultunk a karzatra, onnan bámészkodtunk.

Egyszer megnyílik a templom ajtaja s belép a templomba egy "nagy ember". Alig volt haj a fején, állán fehér szakállat viselt, s amikor hirtelen ránéztem, nagyapónak a mondása jutott az eszembe: valóban "nagy ember a Püspök".

Aztán, amikor Keresztúrra kerültem a gimnáziumba s hallgattam egykori vallásanárom magyarázatát unitárius egyházunk küzdelmes történetéről, nagyapám meghatározása, a püspök személyét illetően, kezdett megváltozni bennem. A "nagyember" kifejezés nem annyira külső, mint inkább belső nagyságról, szellemi, lelki gazdagságról, tudásról, bölcsességről tanúskodik. Így láttam egymás után felsorakozni egyházunk "nagyjait", püspökeit: Dávid Ferencet, egyházunk alapítóját, első püspökünket, Szentábrahámi Mihályt, kiról írva vagyon, hogy ő volt az unitáriusok szeme, szíve, szája, Lázár Istvánt, kinek idején negyven templom épült egyházunkban, Kriza Jánost, Erdővidék nagy szülöttjét, Ferencz Józsefet, unitárius Káténk megalkotóját, Brassai Sámuelet, a nagy filozófust és mindazokat, akikre büszkék vagyunk. Valamennyien a lelki nagyság vonásait hordozták magukban. Ilyen értelemben gondolunk egyházunk jelenlegi Főpásztorára, aki tudásával, bölcsességével, népe, egyháza iránti szeretetével példaképként áll előttünk.

MÁTYÁS GYÖRGY ny. lelkész

Áprily Lajos

Templom

*Szóltam: Uram, az én imám merész,
a templom ívük keskeny és nyomott.
És szólt az Úr: Fiam, légy építész,
magadnak építs bátor templomot*

Magyarandrásfalvára is templomot akarunk építeni!

Szentábrahám és Magyarandrásfalva egy egyházközség-
get alkottak. A két falunak a mai napig csak egy temploma
van, a szentábrahámi unitárius templom. Ide járnak le
vasárnaponként és ünnepnapokon az andrásfalviak is. A
hajdani patrónus mindig kocsival jött a templomba, a
hívek pedig gyalog, - emlegetik még ma is az idősebbek.

1800 december végén és 1801 január elején tartotta
Lázár István püspöki látogatását a szentábrahámi és ma-
gyarandrásfalvi egyházközségekben. A látogatásról fel-
vett jegyzőkönyvben - többek között - az istentiszteleti
rend is le van írva. Eszerint a lelkész és az énekvezér
hetenként egyszer az Andrásfalván lakó Pálfi Antalné
patrónusnál is istentiszteletet szokott tartani. Ez a szokás
aztán lassan elmaradt, de általában a lelkészek magánhá-
znál mindig osztottak úrvacsorát az öregebbeknek és azok-
nak, akik nem tudtak elmenni a templomba.

Az elmúlt ötven esztendő alatt többen beköltöztek az
erdei tanyáról, nőtt a falu. Ezzel egyidőben tekintélyes
épületet emeltek: iskola, óvoda, kultúrotthon céljára,
egyben szövetkezeti bolt épült, mellette tejbegyűjtő köz-
pont, s legutóbb kenyérgyárral gyarapodott a középü-
letek száma.

Minden van már a faluban, csak templomunk nincs -
mondotta tíz esztendővel ezelőtt néhai László Áron.

Építsünk templomot! - hanzott a javaslat a falu felé.

Sajnos akkor erre semmi kilátás sem volt. 1989 után
előkerül a javaslat, több reménnyel, határozottabban kör-
vonalmazódott a gondolat.

Láttuk, hallottuk, hogyan kezdtek hozzá, itt is-ott is a
templomépítéshez. Csekély anyagi lehetőségeink mellé
odaszámítottuk az egyetemes egyházi támogatást, az ame-
rikai testvéregyházközségek és nemzeti közösségünk jó-
tékonyaságra képes intézményeink segítségét is.

Így fogalmazódott meg a határozat: Legyen templom Ma-
gyarandrásfalván is.

Célunk felé lassan haladtunk, de Isten segedelmével
elérkeztünk egy olyan ponthoz, amikor már el tudjuk
képzelnünk magunk előtt a befödött kiesi templomot. És ez
már nem ábránd. Tények jogosítanak fel elképzeléseink
valórávalásának lehetőségére:

- a megalakult építőbizottságnak jó képességű tagjai és
tevékeny elnöke van;

- Fodor Béla és neje, Szilágyi Erzsébet, az egykori and-
rásfalvi patrónus utódai, templomhelyet ajándékoztak a
falu legszebb részén;

- az 1990-ben Goslarban tartott Unitárius Nők Világ-
konferenciájáról érkezett az első komolyabb külföldi se-
gítség, amiből építőanyagot vásároltunk már akkor;

- az azután jött külföldi segítyekből ma már a téglá,
cserép, a vas és a faanyag, továbbá a betonkavics készle-
tünk nagyrésze be van szerezve;

- vannak építőmérnökeink, akik szívükkel hozzánk
kapcsolódnak és a tervrajz elkészítésében önzetlenségük-
ről tanúskodtak;

- vannak helyi vezetők, akik máris segítettek és hisszük,
hogy ezután is segíteni fognak;

- magunk mellett érezzük a faluból elszármazottakat is,
akik közül már ketten jelentkeztek. Hiszük, hogy példájuk-
kat még mások is követni fogják;

- a székelykeresztúri "Pipacsok" népitánc együttes és a
gagyai házasságok előadásuk bevételét templomépítésre
adományozták.

Ezek a mi tartalékaink, amit összegyűjtöttünk. S hogy
még mi minden hiányzik, arról talán nem is lenne jó
gondolkozni. Istenre bízunk gondjainkat. Ő majd gondos-
kodik arról, hogy a sok elnémult harang helyett egy az
andrásfalvi toronyban is megszólaljon.

Ezzel a reménnyel adjuk hírül tervünket ezúton is, hogy
tudja meg a mi közösségünk: Magyarandrásfalvára is temp-
lomot akarunk építeni és számítunk mindenkire, akinek
"szíve ide húz". Tudtára akarjuk adni mindenkinek, akit
érdekel: azon fáradozunk, hogy egy Gagyi-völgyi kicsi faluból
teljesebb értékű közösség legyen, mely kívülről nézve egy új
templommal szebb, lelkületében nemesebb lesz.

JAKAB DÉNES lelkész

Tordai konfirmáció 1994-ben

Hazánk unitárius egyházközségeiben szorgalmasan
folyik fiataljaink előkészítője a konfirmációra. Lelkésze-
ink mindent megtesznek, hogy e főlemelő munkából
senki se maradjon ki. Nincs szebb és magasabb feladat
mint az, hogy minden fiatal megismerje hitelve-
inket, egyházunk történelmét, törvényeit, és nincs
szebb ünnepség mint az, amikor ifjaink szülei, nagy-
szülei és az egész gyülekezet előtt hitükről bizonyoságot
tesznek, és egyházunk önálló tagjai lesznek. Nincs fel-
emelőbb élmény, mint az, amikor először vesznek úrvac-
sorát. Egy szép konfirmáció emléke örökre megmarad
emlékezetünkben. Éppen ezért szülők, nagyszülők, ke-
resztyszülők tegyenek meg mindent, hogy családjukból
egy ifjú se maradjon megkonfirmálatlanul.

Ünnep a konfirmáció mindenkinek, és egy-egy szép
konfirmáció után mindenki gazdagabban tér haza a
templomból. Ifjaink a hitben megerősödve, egyházunk
önálló tagjaiként térnek vissza otthonukba. A szülők,
nagyszülők boldogan látják, hogy gyermekeik milyen
ügyesek, és örömmel veszik tudomásul azt, hogy nem
éltek hiába, mert van méltó utód, aki tovább folytatja a
megkezdett munkát. A lelkész és a gyülekezet is boldog,
mert látja, hogy van utánpótlás. Tordán 1994-ben is,
mint mindig, szép ünnepség keretében tartottuk meg a
konfirmációt. Fazakas Ferenc lelkészünk kitűnően fel-
készítette mind a 23 konfirmálót. A 11 lány és 12 fiú

nagyon szépen felelt a káténkból feltett kérdésekre, de e mellett a növendékek külön köszönő beszédet mondtak: a szülőknek, nagyszülőknek, a jelenlevő gyülekezeti tagoknak és a lelkésznek. Nagyon megható volt, hogy a konfirmálók milyen szépen köszöntötték a jelenlevőket: "Isten hozta" - mondták kórusban, majd az ünnepség után: "Isten áldja" köszöntéssel búcsúztak. A konfirmációval kapcsolatos összes énekeket és az unitárius indulót is nagyon szépen énekeltek.

A konfirmáló ifjak az ünnepség előtt kitakarították a templomot, azt virággal nagyon szépen feldíszítették. Ez alkalommal beírták nevüket egyházközségünk aranykönyvébe: 150.000 lejt adományoztak új szőnyegek megvásárlására. Ezen összeget nőszövetségünk kiegészítette 1.000.000 lejre és így megvásárolhatták a perzsaszőnyeget, amelyeknek köszönhetően templomunk még otthonosabb lett.

Miután szent hitükről vallást tettek a konfirmálók úrvacsorában részesültek. Utánuk a szülők, nagyszülők, testvérek, keresztszülők, felekezetre való tekintet nélkül szintén úrvacsorával éltek, számuk meghaladta a 150-et. Ezen a szép ünnepségen a templomban 402-en vettünk részt.

Az egyházközség részéről berámázott Konfirmációs emléklapot kapott minden konfirmáló. A konfirmálók névsora a következő: Bara Erika Mária, Biró Ildikó Irén, Kiss Erika Erzsébet, Kuk Krisztina Gabriella, Koroni Adél Erika, Grimm Klára, Nagy Enikő, Simonffy Imola

Judit, Székely Imola, Sós Katalin Réka, Szász Anikó, Balázs István, Bardocz Ferencz, Balla Levente, Kerekes István, Magyar Lóránd Miklós, Pálffy Csaba János, Pálffy Lóránd, Szolga Lóránd András, Szabó Csaba Levente, Taar Dezső, Boros Sándor József és Vincellér István.

Ez ünnepély alkalmával mi, öregek, is újra konfirmáltunk. Felidéztek a mi régi konfirmációinkat és gondolatban mi is feleltünk a káténkból feltett kérdésekre.

Ezúton is kérem lelkészeinket, a szülőket, no meg az ifjakat, hogy amennyiben egy-egy kis egyházközségben vagy szórványban csak egy konfirmáló akadna, akkor is rendezzék meg a konfirmálást!

TOMPA SÁNDOR tordai nyugdíjas

A kitartó levelezés gyümölcse

Nagyon távol van a kaliforniai Oakland az erdélyi Oklándtól. A levélváltáshoz egy hónap, volt rá eset, hogy egy esztendő kellett a jól működő postának köszönhetően. Sokszor le is mondtunk arról, hogy a két helységben levő unitárius gyülekezet levelezés útján ki tudja építeni a testvéregyházközségi kapcsolatot. Gyakran a levelek késésekor és néha meg nem érkezésekor gondolkodtunk azon, érdemes-e ezt így csinálni, megoldásra vezethet-e ez? Valahányszor feladtuk a reményt, mindig arra készítetted valami, hogy a meg nem érkezett levelekre is újra írjunk, újra válaszoljunk. Most, visszagondolva a történetekre, úgy találjuk, a kitartó levelezés nem volt hiábavaló. A meg nem érkezett és a megérkezett levelek után úgy éreztük, a kapcsolat mélyebb és bensőségesebb lett, elérve azt a szintet, hogy kidolgozhattunk egy falufejlesztési és testvéregyházközi programot. Ennek érdekében amerikai testvéreink úgy gondolták, sokat jelentene az, ha az ottani gyülekezet tagjai személyesen találkozoznának velünk, és így "tisztá forrásból" ismernék meg az itteni gyülekezet életét. E célból hívtak meg az év elején a kaliforniai First Unitarian Church of Oakland hívei egyházközségükbe.

Az ott eltöltött időt nehéz lenne itt pár sorban részletesen leírni, annyira gazdag és élménydús volt. Látogatásunk néhány mozzanatát fontosnak tartanám azonban kiemelni: Találkoztunk az oaklandi egyházközség vezetőségével és betekintést nyer-

hettünk munkájukba. Megismertük az egyház keretén belül működő szociális munkát végző csoportot. Nagy élményt jelentett az egyes istentiszteleteket szervező csoport tagjai között lenni és látni azt, hogyan szervezik meg a vasárnapi istentiszteletet. A fiatalokkal való találkozás sem maradt ki a programból, sikereikről, nehézségeikről beszélgettünk, s a tapasztalatcsere hasznosnak bizonyult. Szólnom kell a falufejlesztési programról, amelynek megvalósítása érdekében egy sor találkozón gazdasági szakemberekkel egyeztetettük véleményünket.

Ottlétünk fénypontjai a vasárnapi istentiszteletek voltak, amikor a gyülekezet magyar nyelvű zoltárokat, a kórus Kodály és Bartók műveket énekelt.

Megfogalmazódott a közös gondolat, hogy mind a két gyülekezetnek szüksége van a másikra. Mi, erdélyi unitáriusok, az ők segítségükkel - bátran kimondhatjuk - anyagi támogatásukkal új életet nyerhetünk e nehéz válságos időben, ők pedig e kapcsolat révén megtalálhatják gyökereiket a majdnem 500 éves erdélyi unitárius talajban. S aki a gyökereit megtalálja, az életét találja meg!

Ezért fontos minden gyülekezet számára a kapcsolatteremtés, a kitartó levelezés. Ezúton is köszönetet mondunk mindannyiunknak áldozatos munkájukért.

KELEMEN LEVENTE lelkész

1. For-ward through the a - ges, in un-bro-ken line,
 2. Wid-er grows the vi - sion, realm of love and light,
 3. Not a - lone we con - quer, not a - lone we fall,

move the faith - ful spir - its at the call di - vine
 for it we must la - bor, till our faith is sight,
 in each loss or tri - umph lose or tri - umph / all

gits in di - fer-ent mas - sur, hearts of one ac - cord,
 Prophe - ts have pro - claimed it, mar - tirs tes - ti - fied,
 Bound by God's far pur - pose in one liv - ing whole,

man - i - fold the serv - ice, one the sure re - ward
 po - ets sung its glo - ry, he - roes for it died,
 move we on to - geth - er to the shin - ing goal.

For - ward through the a - ges, in un-bro-ken line

move the faith - ful spir - its at the call di - vine

Mindig csak előre

*Mindig csak előre, töretlen a sor,
 isteni hívásra jövőbe batol.*

*Szokás, nyelv lehet más, de a szív oly egy,
 s minden jó szolgálat összetartó jegy.*

*Mindig csak előre, töretlen a sor,
 isteni hívásra jövőbe batol.*

*Nő Isten világa, a fény, szeretet,
 dolgozunk mi érte, míg a bit vezet.*

*Hirdették próféták, élték vértanúk,
 költők dalba zengték, ...hősök járta út.*

*Mindig csak előre, töretlen a sor,
 isteni hívásra jövőbe batol.*

*Győzhetni csak együtt, baj is együtt ér,
 vészben, dicsőségben közös kín s babér.*

*Isten messzi célja egybe fog,
 s ahogy együtt lépünk, a lét felragyog.*

*Mindig csak előre, töretlen a sor,
 isteni hívásra jövőbe batol.*

Fordította: NAGY FERENC lelkész

A Nőszövetség életéből

A kézimunka tanfolyamról

Nőszövetségünk szeptemberi közgyűlésén, többek kérésére, határozat született arról, hogy az 1993-ban rendezett kézimunka-tanfolyamot ismételjük meg. Ennek értelmében ez év január 9-15. közt sor került a második kézimunkatanfolyamra is. Ezen változó létszámmal 15-en vettek részt, egyesek hol előadóként, hol hallgatóként, hiszen mindnyájan tanulhattunk egymástól. Legnagyobb sajnálatunkra vidéki nőszövetségeinkből csak négyen jöttek el, mégpedig Sepsiszentgyörgyről Pillingeré Útő Lenke és Varga Erzsébet, Marosvásárhelyről Kisgyörgy Zoltánné, Barla Júlia, Segesvárról pedig Ferencz Irén. Részt vettek viszont a múltkorinál nagyobb számban kolozsvári tagjaink, valamint a Római Katolikus Nőszövetség néhány tagja és más érdeklődők.

Tanfolyamunk megpróbálta behelyezni a kézimunkákat a textilipar általános keretébe, ezt szolgálták a textilipari nyersanyagokról, azok festéséről, színezéséről, valamint az általános feldolgozási módokról, technológiákról szóló előadások, melyeket Zsakó Erzsébet textilmérnök tartott. Ezen belül a hímzésekről hangzottak el előadások, Balázs Péterné Kőrössy Ibolya iparművész anyaga alapján, valamint Fintáné Halay Hajnal iparművész részéről, aki a népi hímzések világába vezetett be minket. Ugyancsak ő tartott előadást a torockói népi hímzésekről. Neves néprajzosok vezettek be a különböző vidékek mintakincse és varrástechnikáiba. Így Cs, Gergely Gizella az udvarhelyi varrottasokról, valamint a szél-összedolgozások technikáiról tartott érdekes előadást, bemutatva a kézimunkák helyét a népi életben,

lakásban. Kallós Zoltán érdekes összefüggéseket mutatott be a Mezőség kevésbé ismert csodaszép kézimunkái és a csángók ősi mintakincse között. Gazda Klára a székelyföldi mintakincs bemutatása mellett a mintaelemek szimbólikájáról beszélt. Orbán Sándorné Forrai Erzsébet pedig a kalotaszegi varrottasok gazdag anyagát mutatta be, különös hangsúllyal a válfős mintákra, tekintettel arra, hogy az írásos munkák általában ismertek, sőt - sajnos - kiszorítják a többi szép népi kézimunkát.

Az előadásokra az előadók gazdag bemutatóanyagot hoztak, így megismerhettük az eredeti mintaszerkezeteket, motívumokat. Délutánonként pedig gyakorlatban sajátíthattuk el a különböző öltésmódokat, a kalotaszegi, torockói, széki, udvarhelyi hímzéseket, a szélek összedolgozását, tűcsipkéket.

Úgy érezzük, tanfolyamunk minden résztvevőnek nyújtott valami újat s mindnyájan gazdagodtunk általa. Kár, hogy oly kevés nőszövetségünk használta ki ezt a lehetőséget!

ZSAKÓ ERZSÉBET

1995. április 28-29-én Brassóban tartotta az Európai Keresztény Nők Fórumának romániai tagozata évi rendes közgyűlését, melyen Nőszövetségünket Zsakó Erzsébet elnök és Paskucz né Szathmáry Viola titkár, valamint Vass Ildikó brassói Nőszövetségünk elnöke képviselték.

A Fórum házigazdája a brassói Katolikus Nőszövetség volt, munkálatait a Szt. Margit templomban tartotta. A Fórum keretében érdekes előadásokat hallhattunk: Shirin Samuel Honkongból az Ázsiai Fórum üdvözlését hozta s beszámolt "a legkisebb pénzérme" nevű mozgalmról, mely a nagyon kicsi adományokból komoly segély-alapot teremtett. Az osztrák Inge Schintemeier a kisebbségben s főleg szórványban élő protestáns (evangélikus és református) nők körében végzett munkáról beszélt, a szintén osztrák Irma Niederwolfgruber pedig a fogyatékosokkal együtt élő, őket támogató mozgalomról beszélt, mely "Hit és Fény" néven világszerte dolgozik.

Elhangzottak a Romániai Nőforum Erdélyi és Királyhágómelléki szervezeteinek jelentései, de sajnos ezek megvitatására idő hiányában már nem került sor, amit sokan hiányoltunk. Közös program keretében az Európai Nőforum Illyefalván ülésező vezetői is felkerestek és üdvözöltek minket.

A közgyűlés legnagyobb részét az alapszabálytervezet vitája és az új vezetőség megválasztása töltötte ki. A szervezet most kerül hivatalos bejegyzésre. Az alapszabályzat szerint célja az ökumenikus összetartozás ápolása, a diakóniai munka, tehát szociális és lelki gondozás segítése, a valláserkölcsi nevelés támogatása és a környezetvédelemben való részvétel, így munkája a jövőépítést szolgálja. A szervezet székhelye Marosvásárhely, vezetősége egy elnökből, két alelnökből, titkárból és vezetőtanácsból áll. Elnök Sóos Nóémi református lelkész Cserefalváról, alelnökök Andronescu Liliana, a bukaresti AIDROM ortodox munkatársa és Varga Erzsébet brassói katolikus nőszövetségi vezető, titkár Brisca Lucia orvosnő, aki a marosvásárhelyi Pro Európa Liga aktív tagja. A vezető tanács tagjait a tag-felekezetek jelölik ki, minden felekezetnek két tagra van joga.

Nőszövetségünk Országos vezetőségének határozata alapján mi is a szervezet tagjai közé lépünk, így bekapcsolódva a Fórum munkájába. A Fórumnak vidéki (területi) szervezetei vannak, melyekben minden ott élő felekezet bekapcsolódhatik. Kérjük Nőszövetségeinket, keressék a kapcsolatot a helyi Fórummal s vegyenek részt annak munkájában.

ZSAKÓ ERZSÉBET

Öt éve alakult újra a brassói Unitárius Nőegylet

1990 áprilisában érkezett el az a pillanat, amikor a brassói unitárius asszonyok úgy érezték, hogy újra kell kezdeni az egyleti munkát. Ennek folytán indult meg a szervezés és alakult újra a Nőegylet 80 taggal. Sajnos az azóta eltelt években ebből a létszámból sokan lemorzsolódtak, így ma Nőegyletünknek 58 tagdíjat fizető tagja van, akikre jóban és bajban, munkában és mulatozásban mindig számítani lehet.

Az eltelt öt esztendő munkáját röviden a következőkben összegezhetném.

Mindjárt kezdetben világos volt, hogy a jó munka érdekében szükségünk van egy önálló helyiségre, melyet sok-sok munkával és a San Diego-i testvéreinktől kapott anyagi támogatással sikerült is kialakítanunk az egyházközség épületének padlásterében. A termet azóta is "Kuckó" néven ismerik és emlegetik az egyleti tagok és az egyházközség többi hívei is.

Egyletünk tagjai általában kéthetenként, csütörtökön du. 5 órai kezdettel találkoznak, de van időszak, amikor hetente gyűlünk egybe. Egyleti összejöveteleink keretében nagyon sok és érdekes előadást hallgattunk, énekeket tanultunk; akiknek adottsága van erre, azok nagyon sok szép kézimunkát készítettek, melyeknek nagy részét a testvérgyűlekezetek küldték el, ahol azokat értékesítették és az ebből származó pénzt küldték el egyletünknek és az egyházközségnek.

Nőegyletünk részt vett és részt vesz a városunkban szervezett ökumenikus nőegyleti találkozókra, közös szeretetvendégségeken és mi is szerveztünk egyházközségünkben hasonló találkozókat, melyek mindig sikerrel jártak és így városszerte elismeréssel nyilatkoznak az unitáriusok vendégszeretéről.

Összejöveteleinket mindig áhítattal, bibliamagyarázattal kezdjük, melyet a két lelkész felváltva végez, majd az alkalomra tervezett előadás, beszélgetés vagy éppen valamilyen alkalomra való készülés következik. Asszonyaink szeretnek énekelni, szavalni, és szeretik az értékes előadásokat, melyeket neves előadók tartanak különböző témákkal.

Nem feledkezünk meg nőtestvéreink nev- és születésnapjainak köszöntéséről sem, mert tudjuk, hogy mindenkinek jólesik a figyelmesség.

Bár önerőből és külön programmal dolgozik a Nőegylet, tagjai mégis jelen vannak egyházközségeink minden jeles napján, azoknak megszervezésében mindig lelkesen vállalják az áldozatot, a munkát. Természetesen az egyházközségek is támogatják az egylet tevékenységét, nemcsak erkölcsileg, de sok esetben anyagiakkal is. Nem is lehet ez másképpen hiszen Nőegyletünk is tulajdonképpen a közösségért van és dolgozik.

További feladataink között első helyen áll a valláserkölcsi élet fejlesztése érdekében segíteni az egyházközségek ilyen irányú munkáját. Tovább szeretnénk vinni őseinktől örökölt hagyományainkat a kézimunkák, varrottások készítésében. Szeretnénk megszervezni egyletünk szeretetszolgálatát, ami elsősorban magányos öregeinkre terjedne ki, és természetesen a betegekre, sok gyermekes családokra s általában azokra, akik lelki, erkölcsi és anyagi nehézségekkel küzdenek.

Egyletünk választott vezetősége - elnök: Vass Ildikó, alelnök Éresk Rozália, titkár: Veress Jolán, jegyző: Csekme Kamilla, pénztáros: Jászfalvi Enikő - igyekszik úgy szervezni asszonyaink egyleti munkáját, hogy minden együtt eltöltött perc meg hozza a maga gyümölcsét közösségünk javára. Dolgozzunk tovább egymás megbecsülésében a békés hétköznapiakért, egy szebb, áldottabb holnapért. Isten áldása legyen rajtunk, segítségé mivélünk.

CSEKME KAMILLA nőegyleti jegyző

AZ UNITÁRIUS NŐK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE Csokfalván tartja ezévi Közgyűlését szeptember 3-án

Alig hangzott el 1994 szeptemberében a Marosvásárhelyen tartott Közgyűlésen a felhívás, amelyben jelentkezőket kértünk az 1995 évi találkozó megszervezésére, máris érkezett a levél Benedek Enikőtől, a csokfalvi Nőszövetség elnökétől. Ebből idézünk:

... "Szívem őszinte és meleg érzésével gondolok vissza szeptember első vasárnapjára. Hálát adok az Istennek, hogy részt vehettem ezen a konferencián ... Gyönyörű élményben volt részünk, szívünk megtelt szeretettel és hálaadással ... Már a záróünnepélyen megszületett a gondolat, hogy jó lenne 1995-ben itt, Csokfalván megrendezni a Közgyűlést. A jó hírnév és az illendőség is kötelez ... Aztán nagyon szeretném, ha asszonyaim is részesülnének mindabban a szép és jó élményben, amiben mi részesültünk Marosvásárhelyen. Azt hiszem, hogy megérdemlik. Így történt, hogy 1994. szeptember 12-én nőszövetségi gyűlést hívtunk össze, beszámoltunk a közgyűlésről és terveinkről. Az asszonyok helyeselték és elfogadták a gondolatot ..."

A Nagyernyén tartott köri gyűlésen, ahol nőszövetségi köri találkozó is volt, ünnepélyes keretek között kapta meg az UNOSZ választmánya a "hivatalos" meghívást is:

"Hivatkozva az 1994. szeptember 12-én tartott nőszövetségi gyűlésünk Határozatára, szeretettel értesítjük az UNOSZ vezetőségét, hogy elvállaljuk közösen a szovátai és erdőszentgyörgyi leányegyház-községek segítségével a jövő évi UNOSZ Közgyűlés megrendezését. (Benedek Enikő, a csokfalvi Nőszövetség elnöke, Raffai Enikő, titkár.)"

Az 1995. március 3-án tartott UNOSZ választmányi gyűlés meghívottjaként Benedek Enikő beszámolt arról a lelkes készülődésről, amely a csokfalvi, erdőszentgyörgyi és szovátai nőszövetség minden tagját megmozgatja a Közgyűlés minél sikeresebb megszervezése, a résztvevők fogadása érdekében.

A csokfalvi Nőszövetség példája azt bizonyítja, hogy a maros-küküllői Egyházkör nőszövetségei igazán eredményes munkát folytatnak. Ebben a körben működik a legtöbb nőszövetség - 20 helységben - és már harmadszor, Segesvár és Marosvásárhely után, vállalkoznak az országos Közgyűlés megszervezésének fázisának munkájára. A nőszövetségi munka egyébként nemes hagyomány folytatója Csokfalván. Öv. Simon Károlyné, 70 éves tevékeny nőszövetségi tag birtokában levő fénykép tanúsága szerint már 1935-ben tevékeny nőszövetségi munka folyt Csokfalván. 1948 előtti tevékenységükért UNOSZ Örökös Tagsági Oklevelet adományozott a képen szereplő Adorjáni Sándornénak, Raffai Józsefnénak és Kálmán Lajosnénak, a kép tulajdonosával, Simon Károlynéval együtt.

Az UNOSZ választmány nevében sok sikert kívánunk a csokfalvi, szovátai, erdőszentgyörgyi asszonyok nőszövetségi munkájukhoz és az Országos Találkozó sikeres megszervezéséhez.

PASKUCZ VIOLA az UNOSZ titkára

A csokfalvi Nőszövetség 1935-ben

Az Unitárius Nőszövetség közleményei

● Ez év júliusában megismételjük a homoródszentmártoni Ifjúsági Központban személyiségfejlesztő csoportmunkánkat, amikor egy újabb kört indítunk be. Kérjük az érdeklődőket, június elejéig jelentsék be részvételi szándékukat.

● Külföldi kapcsolataink kiépítése érdekében keressük mindazon nőtestvéreinket, akik valamilyen idegen nyelvet ismernek. Kérjük mindazokat, akik ilyen

munkába részt vennének, küldjenek egy rövid bemutatkozó levelet az illető idegen nyelven (elsősorban angolul) titkárságunk címére.

● Szeretnénk a nőszövetségek közötti kapcsolatokat köri szinten elmélyíteni. Ezért kérjük vidéki tagjainkat, küldjék be erre vonatkozó véleményüket, javaslataikat, ötleteiket titkárságunkra.

Látogatás a testvériskolánkba

Miután a múlt ősszel a székelykeresztúri Unitárius Gimnázium tizedik osztálya meglátogatta a kolozsvári párhuzamos osztályt, most rajtunk, kolozsváriakon volt a sor, hogy felkeressük "rokonainkat".

A látogatás időpontjául az április 28-30-i hétvégét választottuk. Kolozsvárról pénteken, április 28-án d.u. fél háromkor indultunk. Vonattal mentünk Segesvárig, ahol az összeköttetésre sokat kellett várni, de a szabadidőt hasznosan töltöttük: két csoportban meglátogattuk az óvárost és a várat. Majdnem két óra városnézés után újból vonatra ültünk.

Keresztúri ismerőseink már vártak és nagy örömmel kísérték bennünket a gimnázium bentlakásába. Vacsora után elszállásoltak, de a zuhanyozás, beszélgetés még késő estig eltartott.

Reggel, szombaton nyolc órakor keltünk és reggeli után kezdődött a napi program. Mindenekelőtt az iskola történetével ismerkedtünk meg, majd a szomszédban levő unitárius templomot néztük meg. Az Orbán Balázs gimnázium előtt álló két szobrot - Berde Mózes és Orbán Balázs szobrát is - megkoszorúztuk, utána pedig Petőfi utolsó szálláshelyét, a Gyárfás kúriát és a költő körtefáját nézhettük meg. Innen a főtérré sétáltunk, ahol Petőfi Sándor szobrát koszorúztuk meg.

Megtekintettük még a 12. századból való római katólikus templomot valamint a múzeumot is.

Mindezek után ebédelni mentünk. Másfél óra szabad időnk is volt, ami alatt a fiúk egy része focizott, mások lányokkal vagy magukra városnézni voltak, beszélgettek.

A délutáni program nem volt ennyire bő, inkább szívhezszólóbb. Egy videófilmet néztünk meg, mely a keresztúri diákok nyári cserkész táboráról szólt. Találkozhattunk

dr.Gellérd Judittal (a diákok nyelvén Zizi névvel), az Unitárius Kollégium "védőangyalával", majd mi, kolozsváriak elvonultunk próbálni, mert hat órától egy zenés, verses összeállítással léptünk fel, mely Kolozsvárról szólott. Vacsora után következett a mindenki által óhajtott buli.

A szombat este még hosszabb volt, mint az előző, de reggel nyolckor már mindenki fel volt kelve.

Vasárnap autóbusszal ellátogattunk Székelyudvarhelyre, ahol a honfoglaláskori kápolnát néztük meg, koszorút helyeztünk el Orbán Balázs nemrég avatott szobránál. Körbejártuk a "Székely Támad" várat, utána fagyiztunk egyet és elindultunk Székelyderzsre. A terv az volt, hogy itt részt veszünk az istentiszteleten, de sajnos, csak az "ámenre" értünk oda. Így csak megtekintettük a freskókat, a bástyákat és indultunk vissza Keresztúrra, hogy indulás előtt még ebédelhessünk is.

Negyed négykor indultunk Segesvárra. Útközben még megálltunk Fehéregyházán, a Petőfi Múzeumnál.

Terv szerint meg kellett volna látogatnunk a segesvári várat, de mivel nem kaptunk helyjegyet, hamarabb kellett indulnunk, a személyvonattal.

A kirándulás sokak szerint hasznos volt és senki sem bánta meg, hogy eljött. A tavalyi találkozáskor még csak alig mertünk ismerkedni, most azonban az ember már szinte azt sem tudta, ki kolozsvári és ki keresztúri.

Végezetül az osztály nevében szeretnék köszönetet mondani tanárainknak, akik elkísértek és vigyáztak ránk, a keresztúri diáktársainknak és tanároknak és mindenkinek, aki hozzájárult ehhez a felejthetetlen élményhez.

FÜLÖP D. ALPÁR X. osztályos tanuló

**HÍVEINK ÉS AZ ÉRDEKLŐDŐK SZÍVES TUDOMÁSÁRA HOZZUK, HOGY AZ
ORSZÁGOS DÁVID FERENC IFJÚSÁGI EGYLET**

1995. AUGUSZTUS 10-13. NAPJAIN BŐZÖDŐN TARTJA

AZ 1989 UTÁNI ÖTÖDIK KONFERENCIÁJÁT.

**A PROGRAMOT, A NAPI DÍJAT ÉS A MEGKÖZELÍTÉSI LEHETŐSÉGEKET MEG-
FELELŐ IDŐBEN KÖZÖLJÜK KÖRLEVÉLBE.**

**RÉSZLETES TÁJÉKOZTATÁS: KRIZBAI BÉLA TITKÁR, KOLOZSVÁR 3400,
DECEMBER 22 u. 9 sz. Tel: 064-193236; Fax: 064-195927.**

A múlt után kutatva, felmérem a jelent! - Az olthévízi unitárius templom története -

Olthévíz mesebelinek tűnő részén ballagva, elmélkedtem az évek, évtizedek, évszázadok lepergésén: az idő múlik, korok letűnnek, újak jönnek, talán nem jobbak, mint ami eltelt, lassan elfeledjük múltunkat, nem harcolunk jelenünkért, sokszor elfeledjük jó intését Janus Pannoniusnak: "nézz körül és ne feledd, hogy hű fia légy a jelennek". De van valami, ami nem változott itt a faluban, van valami állandó, parázshoz hasonlítható, néha lángol, máskor pedig hamu lepi el, de a parázs létezik. A parázs, ami nem más, mint a hit, remény és szeretet, amely összetartja a híveket, a falu apraját és nagyját, ha megkondulnak a harangok, és ott fenn, a falu magaslatán zokogó hangon mesélni kezd két helység legidősebb tanúja, az unitárius templom öreg harangja.

Ez a templom a XV-ik században épült. Átalakítások után puritán külsejű kőfallal kerítették.

A templom építéstörténete nem ismeretes. Első adat a templom építéséről 1680-ból való. Ekkor épült a torony is Toroczkai Kata úrnő adományából. Az 1744. évi összeírás a megújított templomról azt jegyzi fel, hogy keleti fele boltos, a nyugati fele pedig gerendás mennyezetű volt. 1794-ben történt a templom nagyobb arányú átalakítása. Ekkor építették a díszes oszlopokon nyugvó szivárványíveket és a magas téglaboltozatot. 1894-ben a templomot kelet felé megtoldták, a csúcsíves ablakokat körívessel helyettesítették. A templom piaca alatti két sírkamrát (kriptát) betömték. A javítás alkalmával a déli és északi belső falakon freskómaradványokat (Szent László és más szentek képei) találtak,

amelyeket részben a vakolattal leverték, a megmaradtakat újra bemeszelték. Az úrasztala 1858-ból való, a szószékkorona 1837-ből.

A villanyvezetés alkalmával bukkantak rá a bejárati ajtó faragottkő boltozatára, megtörténhet, hogy az egykori Ungra és Hévíz közötti római vár kőtömbjeiből származik, ez mai napig letakarítva vár szakavatott emberre, aki talán többet is tudna mondani eredetéről.

A templom ajtaján "1733" évszám látható, a szószékkoronát a következő felírat díszíti: "Literati Julianna hagyománya, csináltatta fia Kiss József 1837". Az úrasztalát "Derzsi Zsigmond és élete párja Demjén Anna adományozza 1858". A templomot körülvevő kőfalon belül papi sírok, azon kívül az unitárius temető található, melyben a korhadoszó kopjafák is tudnának mesélni.

Így, a múlt után kutatva, felmérem a jelent is... Haza felé tartok, visszapillantok arra a falura, amely bár nem szülőfalum, de amelyben nagyszüleim a kezemet fogva irányították első lépteim, később nemes eszmét ültettek el szívemben és eltűnődöm. Eltűnődöm azon, vajon miért e rohanó kor, amelyben senkinek sem jut arra idő és lehetőség, hogy ezeket a még létező történelmi jelentőségű építészeti kincseket, műemlékeket megszabadítsa a pusztulástól. Mennyivel szebb lenne és békét nyújtó az, ha a jelen modern vagy csak elhamarkodott alkotásaival szemközt ott találunk a letűnt kort, méltóságával, tiszteletet parancsolóan, amint elítél vagy bábert tesz fejünkre tetteinkért.

FEKETE TÜNDE KLÁRA X. osztályos tanuló

Szabédi László

Minek örülök

*Miért búslakodnám? Annak örülök,
amit az Isten lenni adott.*

*Hogy széles mezőkön száz sugár sűrög,
s én látom a színt, a fényt, a napot.*

*Hallom a hangot, mit százezer madaracska
csicsereg boldogan, csókra csalogatva.*

*Érzem a barna föld részegítő illatát,
s hogy idegeimen az élet csap át.*

*Karomat kitárom, féktelenül füttyölök,
Vidáman vallom: íme vagyok!*

*Miért búslakodnám? Annak örülök,
amit az Isten lenni adott.*

Izráel királyt kíván

Sámuel Izráel bírása lett. Évről évre útrakelt, bejárta az országot, igazságot szolgáltatott a városokban. Amikor megöregedett, úgy gondolta, hogy majd fiai lesznek őtánna bírakká. A fiai azonban a maguk hasznát keresték: ajándékokat fogadtak el és elferdítették az igazságot.

Összegyűltek Sámuelhez Izráel vénei.

-Tégy valakit királyunkká, ahogyan ez minden más népnél szokás!

Sámuel imádkozott Istenhez:

-Uram, mit tegyek?

-Hallgass a nép szavára, Sámuel. Mert nem téged vetettek meg, hanem engem. - válaszolta Isten -, azt nem akarják, hogy ezután is Isten legyen a királyuk!

Ekkor elmondta Sámuel a népnek a király jogait:

-Elveszi a fiaitokat, harci kocsikra osztja be őket. Elveszi leányaitokat szakácsnőnek, sütőasszonyának. Elveszi legjobb szántóföldjeiteket és szőlőiteket. Elveszi szolgálitokat és a maga munkáját végezteti velük. Tizedet vesz a vetésekből és tizedet a nyájaitokból. S hiába panaszkodtok majd miatta, az Úr nem válaszol!

A vének így feleltek:

-Mégis legyen királyunk! Olyanok akarunk lenni, mint minden más nép!

-Jól van. Térjen haza mindegyiktek a maga városába - válaszolta nekik Sámuel.

Közben történt, hogy a legkisebb törzsből, Benjámin törzséből egy ifjú - Saul - útrakelt, hogy megkeresse apja elveszett szamarait. Útközben találkozott Sámuellel. Sámuel megszólította őt:

-A szamarakért, amik három nappal ezelőtt elvesztek, ne bánkódj, mert megkerültek. De különben is, kié mindaz, ami becses Izráelben? A tiéd és a családodé!

Igen elcsodálkozott Saul.

-Miért beszélsz így hozzám?

Sámuel elővette az olajos korsót, töltött belőle Saul fejére:

-Felkent téged az Úr népe fejedelmévé! Menj el békességgel! Útközben rád száll majd az Úr Lelke és más emberré leszel. Utána menj el Micpába, és tudodra adom, mit kell tenned!

Összegyűjtötte Sámuel a népet Micpába.

-Ti most elvetettétek Istent, aki megszabadított benneteket minden bajból. Álljatok hát az Úr elé törzsenként!

Sorsot vetettek: a sors a legkisebb törzsrre, a legkisebb nemzetségre, a legkisebb család legkisebb fiára esett: Saulra. De amikor a nép elé állt: mindenkinél egy fejjel magasabb volt. Kitért az örömujjongás:

-Éljen a király!

Sámuel még figyelmeztető szavakat mondott:

-Ti ugyan helytelenül döntöttetek, de az Úr mégsem veti el saját népét az ő nagy nevéért. Neki szolgáljatok, mert ha nem, elvesztek királyotokkal együtt.

Az E. K. Tanács közleménye

Az alábbiakban közöljük az Egyházi Képviselő Tanács 1995. március 23-án tartott ülésének 286 sz. határozatát.

Az egyházközségi épületbe, az azt használó tisztségviselő (lelkész, énekvezér, harangozó, bérlő) által beépített felszerelések (víz, gáz, villany, központi fűtés, fürdőszoba, csempekályha stb.), a beépítő elköltözése esetén sem szerelhető le.

Az ilyen természetű berendezéseket lehetőség szerint az egyházközség létesítse, de mindenképpen legyen jegyzőkönyvi határozatba foglalva a berendezés költségei elszámolásának módja.

Pályázati hirdetés

A szentháromság-kisadorjáni egyházközség közgyűlésének határozata alapján pályázatot hirdetek a lelkészi állás betöltésére. A megválasztandó lelkész fizetését az érvényben levő állami és egyházi intézkedések határozzák meg.

A "Lelkészek és énekvezérek választásáról és kinevezéséről" szóló szabályrendelet" értelmében pályázhatnak és megválasztásra jogosultak:

- a/ rendes lelkészek
- b/ az E. Protestáns Teológiai Intézet unitárius vallású, felavatott lelkész-tanárai,
- c/ ideiglenesen nyugalmazott lelkészek,
- d/ lelkészi oklevéllel bíró lelkészhelyettesek, segédlelkészek és lelkészjelöltek.

A pályázati kéréshez az alábbi iratok csatolandók:

1) lelkészképesítő oklevél, 2) egyházi szolgálati bizonyítvány, 3) hivatalos igazolás az illetékes esperesi hivataltól, hogy a pályázó nem áll fegyelmi vizsgálat vagy ítélet alatt.

Pályázati határidő: 1995. június 3. Pályázati kérés a maros-müküllői egyházkör Esperesi Hivatala címére küldendő be (4300 Tg.Mures, str.Mierlei nr.10, jud.Mures).

Énekeskönyvünk új kiadása

Közöljük, hogy megjelent énekeskönyvünk tizennegyedik kiadása. Az újonnan kiadott Unitárius Énekeskönyv darabonkénti ára, figyelembe véve a nyomtatási és kiadási költségeket, 2800 lej.

TÁJÉKOZTATÓ

A Kolozsváron és Székelykeresztúron működő unitárius középiskolába az 1995-1996. tanévre is egy-egy humán profilú IX. osztályba felvételi vizsgát hirdetünk. Az itt szerzett érettségi diploma érvényes bármely egyetemi fakultásra. A tanulmányi eredmény figyelembe vételével az iskolák ösztöndíjat biztosítanak a szorgalmas és arra rászoruló tanulóknak. Mindkét helyen bentlakás és konviktus áll a vidéki tanulók rendelkezésére.

A felvételi vizsgára való beiratkozás és a felvételi vizsga időpontja egybeesik az állami középiskolákéval. A felvételi vizsga írásbeli tantárgyai és anyaga is azonos az állami iskolák vizsgaanyagával (román, magyar, matematika), amelyekből külön-külön átmenő jegyet (5) kell elérni.

A beiratkozáshoz szükséges iratok:

- 1.kérvény;
- 2.a VIII. osztály elvégzésének igazoló irata;
- 3.iskolai jellemzés / ajánlás;
- 4.lelkészi ajánlólevél.

Az iratok benyújtási határideje a vizsga időpontját megelőző hét.

Az írásbeli vizsgákat szóbeli vallásvizsga előzi meg, amelynek tárgya az Unitárius Konfirmációi Káté és az Unitárius Énekeskönyvből a 33, 57, 60, 185, 189, 192, 193, 199, 202, 213 számú énekek első versszaka.

További felvilágosítással az iskolák titkárságán szolgálnak. (Kolozsváron: December 22 sugárút, 9, Székelykeresztúron: Orbán Balázs utca 1 szám)

Egyházi hírek

● A lelkeszi értekezleteket (I. évnegyed) március 7 - 16. között tartották: a kolozs-tordai egyházközségben március 10-én a kolozsvári 3.sz. egyházközségben, a maros-küküllői egyházközségben március 14-én Marosvásárhelyen, a székelykeresztúri egyházközségben március 16-án Székelyudvarhelyen, a háromszék-felsőfehéri egyházközségben március 8-án Brassóban. Az értekezleteken lelkészeink két előadást vitattak meg: Szász Ferenc: A reménység teológiája; valamint az IARF 1994. évi kolozsvári teológiai konferenciájáról szóló jelentést.

● Március 15-én ökumenikus istentisztelet keretében emlékeztek meg egyházaink az 1848-49-es forradalomról. Az istentiszteletet a Farkas utcai református templomban tartották. Egyházunk részéről dr. Erdő János püspök végzett szolgálatot.

● A Dávid Ferenc Egylet március 19-én tartott felolvasó ülésén Benkő Samu és Imreh István akadémikusok előadása hangzott el Bölöni Farkas Sándorról. Ezt követően Szilágyi Ferenc színművész énekelt és Katona Éva művésznő szavalt.

Az április 23-án tartott ülésen Fekete János, a székelykeresztúri Unitárius Kollégium igazgatója tartott előadást: A felekezeti iskolák jelentősége az erdélyi magyar oktatásban. A felolvasó ülést Márkos Albert és Rónai Ádám zeneszáma és Vitályos Ildikó művésznő szavalata egészítette ki.

● Az Egyházi Képviselő Tanács március 23-án tartotta I. évnegyedi rendes ülését.

● Szathmáry Incze Kornél április 1-től lelkeszi kinevezést nyert az alsójárjai egyházközségbe.

● Szentgyörgyi Sándor lelkész beiktatóját április 2-án tartották a dásfalvi egyházközségben. A beiktató ünnepélyen részt vett dr. Erdő János püspök.

● Teológiai hallgatóink március 10-11. és 24-25-én köz munkán vet-

tek részt a fehéregyházi templom építésénél.

● Dr. Erdő János püspök április 9-22. között részt vett az Angol Unitárius Egyház évi rendes közgyűlésén.

● Dr. Szabó Árpád professzor április 18-23. között részt vett az IARF vezetőtanácsának Oxfordban tartott ülésén, amelynek egyik fő kérdése az 1996-ban Dél-Koreában tartandó kongresszus előkészítése.

● Teológiai hallgatóink a húsvéti ünnepek alkalmával legációk szolgálatokat végeztek.

● Fekete Levente sepsikőröspataki lelkész választás alapján rendes lelkeszi kinevezést nyert május 1-től a nagyajtai egyházközségbe.

Unitárius Egyházi Műsor a Rádióban

Egyházunk - Isten segítségével - az év második felében is folytatni kívánja rádiós műsoraink sugárzását a kolozsvári rádió hullámboszában a vasárnap délutáni, illetve szerda reggeli magyar nyelvű adások műsoridejében.

Mint lapunk olvasói előtt ismeretes, havonta két alkalommal jelentkezünk: a hó egyik vasárnapján - du. 17,30-tól - istentiszteletet közvetítünk, egyik szerdán pedig reggel 9,30-tól - az "Elmélkedések" c. műsor-számunkat.

Rádióműsorainkkal kapcsolatosan hallgatóinktól több pozitív visszajelzés érkezett. Ezért indokolt-nak tartjuk az év hátralévő részében soronkövetkező unitárius istentiszteletek és elmélkedések pontos közzétételét az Unitárius Közlöny olvasóival.

1995. június 4-én, vasárnap: Ökumenikus istentisztelet

1995. június 7-én, szerdán: Elmélkedés

1995. június 25-én, vasárnap: Istentisztelet

1995. július 23-án, vasárnap: Istentisztelet

1995. augusztus 13-án, vasárnap: Istentisztelet

1995. augusztus 16-án, szerdán: Elmélkedés (ökumenikus)

1995. szeptember 13-án, vasárnap: Istentisztelet

1995. szeptember 27-án, szerdán: Elmélkedés

1995. október 8-án, vasárnap: Istentisztelet

1995. október 29-én, vasárnap: Istentisztelet

1995. október 31-én kedden: Ökumenikus istentisztelet

1995. november 1-én, szerdán: Elmélkedés

1995. november 15-én, szerdán: Elmélkedés

1995. december 3-án, vasárnap: Istentisztelet

1995. december 24-én, vasárnap: Ökumenikus istentisztelet (karácsony)

*Hallgassák műsorainkat!
A viszontlátásra! Isten áldja meg!*

KOVÁCS SÁNDOR

Helyesbítés

Az Unitárius Közlöny 1995. január-februári számának Egyházi élet - hírek rovatában Mezei Csaba petrozsényi gyakorló segédlelkész 1995. február 3-án nem javító szakvizsgát tett, miként közöltük, hanem az első negyedévi konzultáción vett részt.

A szerkesztőség elnézést kér a tévedésért.

Unitárius Közlöny
A Keresztény Magvető melléklete.

Szerkesztőbizottság:

dr. Szabó Árpád

felelős szerkesztő

dr. Rezi Elek - szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

3400 Kolozsvár,

December 21 sugárút, 9. sz.,

Postafiók 24, Tel: 19 32 36.

Nyomatja: Garamond KFT

Kolozsvár.

Igazgató: Klósz Viktor